

РЕШЕНИЕ

№ 929

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.06.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4380** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма], подадена чрез адв.Н., срещу решение от 11.02.2019г. постановено по н.а.х.д. №3217/2018г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 136-ти състав, с което е изменено наказателно постановление (НП)№15/14.12.2017г., издадено от председателя на КЗЛД, като са намалени наложените на касатора на основание чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, в редакцията му съгласно измененията с ДВ, бр. 81 от 2011 г., /ЗЗЛД/ за две нарушения на чл. 18, ал.3 във вр. с ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, две имуществени санкции - съответно от 1500лв. на 1000лв. и от 2500лв. на 1000лв. В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Конкретно, касаторът сочи, че районният съд не е обсъдил допуснатото нарушение по чл.57, ал.1, т.3 ЗАНН, представляващо разминаване на посочения в АУАН актосъставител и посочения в НП; че АУАН е съставен в присъствието на лице, което не е било упълномощено надлежно да представлява касатора, и на дата предварителна по отношение на тази, за

която търговецът е бил поканен за съставяне на АУАН, което не му е дало възможност да реализира правото си по чл.44, ал.1 ЗАНН; че НП е нередовно връчено; оспорва се и извода на районния съд за осъществени нарушения по чл. 18, ал.3, вр. ал.2, т.2 и т.3; алтернативно се твърди наличие на маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Иска се съдът да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът [фирма] се представлява от адв.Н., заявява, че поддържа жалбата.

Отвeтникът по касационната жалба - КЗЛД, не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XX касационен състав, като взе предвид съгласно чл.220 АПК установената от районния съд фактическа обстановка, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, направи следните правни изводи:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

К. контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление. По основателността на касационната жалба, настоящия касационен състав взе предвид следното:

Съгласно чл.57, ал.1, т.3 ЗАНН, НП следва да съдържа датата на акта, въз основа на който се издава, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя; като в случая в НП, като актосъставител е посочен първия свидетел на съставянето на акта – В. С. Н., вместо действителния – Н. В. П.. Настоящият съд намира, че доколкото актът е индивидуализиран в достатъчна спетен с другите си реквизити, като разминаването в имената на посочения актосъставител, не е било пречка да се идентифицира, призове и разпита същия като свидетел в съдебното производство, че тази неточност не води до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице, съответно не е само по себе си основание за отмяна на НП.

К. състав напълно споделя и извода на СРС, че АУАН е съставен при условията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН – в присъствието на надлежно упълномощен за това представител на касатора – В. Г. Р.. Въпреки, че актът е съставен няколко дни преди датата, за която е бил поканен нарушителя, доколкото това е станало в присъствието на явил се за това в комисията надлежно упълномощен негов представител, не са налице основания да се приеме, че са били нарушени процесуални права на касатора. Още повече, че не се твърди управителя на търговското дружество или друг негов представител да се явил

на датата за която е била изпратена поканата за съставянето на акта.

Обстоятелствата по връчването на НП са относими относно преценката за подаване в срок на жалбата срещу него, но евентуални допуснати по връчването му нередности не водят до незаконосъобразността му с обратно действие.

По съответствието на НП с материалния закон и във връзка с оспорването в касационната жалба на извода на районния съд за осъществени нарушения по чл. 18, ал.3 във вр. с ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, настоящия съд приема следното:

За да постанови решението си районният съд е приел, че касаторът [фирма] е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни по чл.10, ал.1 ,т.2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 29577, като дружеството е заявило обработване на лични данни за целите на един регистър - „Ведомости за заплати”. При извършена на 30.06.2017г. проверка е установено, че в изпълнение на задължението по чл. 99, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация, както и с оглед издаване на фактури, дружеството събира и съхранява лични данни на физически лица - гости на хотела. В резултат на тази дейност от 01.04. 2017г. за период от два месеца са обработени лични данни на 329 (триста двадесет и девет) гости на х-л „А.”. Прието е, че действията по събиране и съхранение на лични данни на гости на хотела представлява „обработване на лични данни” и се явяват част от нов „регистър на лични данни” по смисъла на § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗЗЛД, който не фигурира в първоначално подаденото заявление, като [фирма] е било длъжно да уведоми КЗЛД по предвидения в ЗЗЛД ред, преди да бъде извършена промяната по смисъла на чл. 18, ал. 3, във връзка с ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД в първоначално заявените видове регистри. В хода на проверката екипът на КЗЛД е констатирал, и че за целите на осъществяване на охранителна дейност, в проверявания търговски обект на посочения адрес има инсталирана и функционираща система за видеонаблюдение, състояща се от 19 (деветнадесет) броя видеокамери, DVR- видеорекодер и монитор. Камерите са разположени, както във вътрешната част на търговския обект, така и от външната. Посредством DVR-видеорекодер системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри, съдържащи и образи на посетители на хотела, които записи се съхраняват за период от 7 дни- видно от приложените екранни разпечатки. Прието е, че действията по заснемане и съхраняване на информацията от видеокамерите, съдържащи образи на физически лица, представляват „обработване на лични данни” за целите на нов „регистър на лични данни” по смисъла на § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗЗЛД. Този регистър също не фигурира в първоначалното заявление. При така констатираната в АУАН, НП и решението на СРС фактическа обстановка, е прието от въззивния съд, че като не е уведомило КЗЛД по предвидения в ЗЗЛД ред, преди да започне обработването на лични данни на основание чл. 99, ал. 3 от ЗГР и от осъщественото видеонаблюдение, [фирма] е извършило две нарушения по чл.18, ал.3 вр. ал.2, т.2 и т.3 ЗЗЛД. За тези нарушения с НП са наложени имуществени санкции на основание чл.42, ал.9 ЗЗЛД в размер на 1500 и 2500лв., чиито размери СРС е намалил до по 1000лв.

Настоящият касационен състав намира, че правилно и обосновано СРС е приел, че касаторът е извършил вменените му нарушения по чл.18, ал.3 вр. ал.2, т.2 и т.3 ЗЗЛД, в редакцията му съгласно измененията с ДВ, бр. 81 от 2011 г., тъй като към датата на проверката - 30.06.2017г. е обработвал лични данни на гости на хотела с оглед задължението по чл.99, ал.3 ЗГР /в сила към приемането на ЗЗЛД/ и за издаване на фактури, както и като е съхранявал информация, съдържаща образите на физически

лица – посетители на хотела, събрана от системата за видеонаблюдение, което също представлява обработване на лични данни, както правилно мотивира СРС.

Въпреки гореизложеното, настоящият съд взе предвид, че по сега действащия ЗЗЛД (обн.изм. ДВ, бр. 17 от 2019 г.) липсва задължение, съответно предвиден състав на административно нарушение, аналогични на тези по чл.18, ал.3 вр. ал.2, т.2 и т.3 ЗЗЛД (отм., редакция в ДВ, бр. 103 от 2005 г.,) , чл.42, ал.9 (отм., предишна редакция ДВ. бр.91 от 2006г.), поради което приема, че за касатора е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН. След измененията на ЗЗЛД, последвали издаването, но преди влизане в сила на НП, задължението за регистрацията като администратор на лични данни, съответно за уведомяване за изменение на водените регистри, се измества от т.нар. принцип за отчетност, който се изразява в задължението администратора да може да докаже във всеки един момент, че е спазил изискванията на Регламента, т.е. да може се установи какви лични данни обработва, за какви цели и за какъв период от време, как ги съхранява (писмено или електронно), предоставя ли ги на трети лица и кои са те, какви мерки е предприел, за да гарантирам сигурността на личните данни. Предвид изложеното съдът намира, че решението на СРС и измененото с него НП следва да бъдат отменени.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 11.02.2019г. постановено по н.а.х.д. №3217/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №15/14.12.2017г., издадено от председателя на КЗЛД, с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК], на основание чл.42, ал.9 от Закона за защита на личните данни за две извършени нарушения по чл.18, ал.3 във вр. с ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗЛД са наложени имуществени санкции в размер на 1500лв. и на 2500лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.